

Lucrările sesiunii Mării Adunări Naționale

Scințteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5936

6 PAGINI — 30 BANI

SIMBĂTĂ 22 Iunie 1968

ADEZIUNE DEPLINĂ LA MĂSURILE PROPUSE DE PLENARA C.C. AL P.C.R.

Adunarea de partid deschisă a cadrelor didactice din Institutul politehnic București

Cîteva sute de cadre didactice ale celui mai mare institut de învățămînt superior din țară — Politehnica Bucuresteană — s-au întrunit ieri într-o adunare de partid deschisă pentru a-și exprima adeziunea la măsurile propuse de recenta plenară a C.C. al P.C.R.

Participanții la adunare au subliniat importanța măsurilor — al căror izvor se află în hotărîțile Congresului al IX-lea al partidului și ale Conferinței Naționale — pentru întreaga viață economică și spirituală a țării, de natură să înalte România pe edificul civilizației socialiste.

In cuvîntul său, rectorul institutului, prof. univ. Constantin Dinculescu, membru corespondent al Academiei, a exprimat înțelegerea lucidă de către întreg colectivul didactic a semnificațiilor sociale și mo-

rale ale recentelor documente de partid și de stat, adăugîndu-le să totală însoțită de gîndurile unei activități didactice și științifice de valoare, eficientă.

„Învățămîntul superior românesc — a spus tovarășul Dinculescu — cunoaște o dezvoltare continuă, care se petrece sub ochii noștri. Opt miliarde lei din buget afectate nevoilor învățămîntului se concretizează în gratuitatea învățămîntului, în burse acordate la peste 60 la sută dintre studenți, în cei 12.200 lei care se cheltuiesc anual pentru fiecare student, în tot ceea ce se face pentru ca școala noastră superioară să se înscrie alături de cele mai prestigioase școli din lume. Simțim întreaga răspundere patriotică și partinică ce ne revine de a da țării specialiști de valoare și cetățeni devotați, ne

(Continuare în pag. a V-a)

La secția motoare a Uzinei „23 August”

Ieri, după terminarea primului schimb, muncitorii din secția motoare a Uzinei „23 August” s-au întrunit într-o adunare în cadrul căreia și-au manifestat deplina lor adeziune față de măsurile dezbătute în plinara partidului, măsuri menite să întemeieze deplin principiul ale umanismului socialist.

Problemele care au constituit obiectul dezbaterilor în plinara, spunea Ștefan Biolan, secretarul comitetului de partid din secție, ca și măsurile adoptate, se încadrează în preocuparea permanentă a conducătorilor partidului nostru pentru aplicarea în viață în mod consecvent a Hotărîrilor Congresului al IX-lea, ale Con-

ferinței Naționale, cu privire la perfecționarea continuă a vieții economice și social-culturale, pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră și ridica carea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc — țelul suprem al politicii partidului.

Subliniind că partidul militează neabătut pentru dezvoltarea multilaterală a patriei noastre socialiste, pentru ridicarea ei pe noi trepte ale civilizației și progresului, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale întregului

I. BODEA

(Continuare în pag. a V-a)

În editura politică
a apărut:

**NICOLAE
CEAUȘESCU**

Cuvîntare la
Plenara Comitetului
Central al Partidului
Comunist Român
— 19 iunie 1968 —

Broșura a fost editată într-un tiraj de masă.

În timpul adunării de la secția motoare a Uzinei „23 August” din Capitală
Foto: ION GUGU

PAGINA A 3-A:
Anul revoluționar 1848
în Țara Românească

PAGINA A 4-A:
SATIRĂ
ȘI UMOR

Organizare și salarizare. Raportul comun al comisiilor economico-financiare și juridice a fost prezentat de deputatul Ion Cristoloveanu, secretarul Comisiei economico-financiare.

La discuția generală asupra acestui Proiect de lege au luat cuvîntul deputații: Tudor Ionescu, director al Institutului de cercetări alimentare, Jean Livescu, adjunct al ministrului învățămîntului, Dina Cocea, artistă emerită, Dumitru Stan, muncitor la uzinele „Grișta Roșie” din Capitală, Remus Rădulescu, vicepreședinte al Academiei, și Ilie Cișu, secretar al Comitetului județean-Fra-hova al P.C.R.

După ce a argumentat concluziile negative ale cumului în învățămîntul superior și în activitatea de cercetare, deputatul **TUDOR IONESCU** a spus:

Proiectul de lege prevede pe bună dreptate înlăturarea indemnizațiilor care nu sînt legate de o muncă efectivă prestată, prevădîndu-se că sînt pe-

deplin de acord. Doresc în legătură cu acesta să ridic următoarea problemă. În proiectul de lege se prevede la articolul I, alineatul 2 că „desființarea acestei indemnizații nelegate de muncă se va face pe măsura introducerii noului sistem de salarizare, în care sînt prevăzute indemnizațiile care corespund muncii efectiv prestate”.

Esalonarea în acest fel a aplicării măsurii de desființare a indemnizațiilor respective nu este potrivită, întrucît acestuia înseamnă că unor angajați să li se retragă această indemnizație de pe acum pentru că a început aplicarea noului sistem de salarizare în întreprinderile respective, iar alții vor primi în continuare încă un an aceste indemnizații cu arit mai mult cu cît ele nu sînt legate de salariu.

Propun să se suprimă de la alineatul II al art. I cuvintele „pe măsura aplicării noului

(Continuare în pag. a II-a)

Aprovizionarea pieței cu legume și la prețuri echitabile — o preocupare majoră, actuală

ILIE ZAHARIA

vicepreședinte al Comitetului pentru Prețuri de pe lângă Consiliul de Miniștri

Bunătatea societății se reflectă în mod firesc și în posibilitatea populației de a găsi la timp și în cantități îndestulătoare bunurile de consum necesare, de la produsele cele mai simple la cele mai complexe, de la ac de cusut pînă la televizor, de la piine și roșii pînă la conservele de calitate superioară — dacă ne referim la produsele alimentare.

In ceea ce privește mărfurile industriale, abundența acestora este determinată de capacitățile de producție care sînt puse în funcțiune — și acestea sînt prevăzute în planul de stat. Previuziunile de creștere a producției agricole sînt însă decamdate mai puțin certe fiind influențate de condițiile climatice, de ploii abundente sau de secetă, de temperaturi prea scăzute sau de valuri de căldură.

Pentru contracararea efectelor variațiilor de climă asupra producției agricole, au fost luate încă din anii trecuți o serie de măsuri ca: extinderea suprafețelor irigate, folosirea metodelor agrotehnice moderne, aplicarea pe scară largă a îngrășămintelor chimice. Este suficient să arăt că în prezent suprafața totală amenajată pentru irigații a ajuns la aproape 500.000 hectare din care peste 340.000 hectare în cooperativă agricole de producție, iar pînă la sfîrșitul anului suprafața irigată va depăși 600.000 de hectare. În ceea ce privește îngrășămintele chimice, cantitatea folosită (calculată în substanța activă încorporată pe hectarul de teren arabil) a crescut de peste patru ori față de ultimul an, di-

(Continuare în pag. a V-a)

ETHOSUL PROFESIONAL

Conf. univ. ELENA MAFTEI

Legea cu privire la dezvoltarea învățămîntului din țara noastră satisface — pe calea necontenită a progresului uman și social — așteptări și necesități stringente pentru noul nostru climat de viață, de muncă, de relație și concepție. Elaborată prin investigații profunde și multilaterală a exigențelor actuale și mai ales de perspectivă, prin valorificarea creatoare a unei vaste experiențe acumulate în timp de prestigioasă noastră școală, ca și prin confruntarea receptivă cu achizițiile ferme ale învățămîntului din alte țări, ea implică și fundamentarea o multitudine de probleme de ordinul celor majore, decise pentru destinul ulterior al instituțiilor investite cu mandatul și răspunderea de a forma omul nou,

principala și indispensabilă forță de producție, creatorul tuturor valorilor materiale și spirituale. Din ansamblul problemelor juridic soluționate este suficient — cu titlu de exemplu — să enumerăm doar cîteva: reprofilarea universităților; stabilirea diferențiată a duratei studiilor; consolidarea învățămîntului superior pedagogic; instituirea unui stil de muncă creator și de tip academic alături de studenți și pentru cadrele didactice; îmbunătățirea conținutului, a metodelor și a eficienței tuturor activităților instructiv-educative și de cercetare științifică; a sistemului de recrutare și selecționare a studenților

(Continuare în pag. a V-a)

Nu, hotărît lucru, mișurile se spulberă cînd intervine luciditatea. Sau realitatea? Sau și una și cealaltă? Judecați dumneavoastră după ce veți citi rîndurile de mai jos în care e vorba despre istoria pietrii unui mit reportericesc.

...Plasăm la Constanța cu legenda argonauților bine fixată în minte, — legendă pe care ținem teribil să-mi eșafodez reportajul — și așteptăm doar datele exacte care s-o confirmă transplantînd-o oșnic în contemporaneitate. Adică, imi spuneam din tren, în Dobrogea, posesoarea unei linii de aur a merinosului local, au sosit acum de pe alte meleaguri, precum în ochelii Colchida viteji argonauți căduți și găsiți aici comora. După care, ca niște argonauți moderni și practici ca se află nu început s-o exploateze industrial într-o uni-

bătut cîi îndepărtate pentru a ajunge în acest oraș, ci sînt pur și simplu cu toții localnici. Deși în principala urbe dobrogeană n-a fîntat niciodată o fabrică textilă; merinosul și spanga din partea locului au dat, e drept, ideea unei unități industriale de specialitate. Dar cum s-a întimplat ca aici să lucreze acum două mii de atîi de proaspeți textilești constănțeni?

...Acum trei ani, pe străzile Constanței aparuseră o mulțime de ofișe pe care stătea scris cu litere de-o șchioapă: „Tineri! În orașul nostru se va clădi o fa-

brica textilă modernă. Cine doarește să devină țesător, filator, vopsitor, finisor, repansator, să se prezinte la local cutare, în ziua cutare.” Și s-au prezentat. Nu chiar tineri: mai degrabă o-bia adolescenți, sau aproape copii, însoții de părinți. Directorul

VIVORICA TANĂȘESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Nu știm dacă au nutrit pasiunea circului din prima lor copilărie tot așa cum nu știm dacă această pasiune — dacă și cît a existat — l-a reunit sub acoperișul aceleiași familii. Cert este că Ștefania-Corina și Gheorghe Toma s-au apropiat de lumea miraculoasă a circului oarecum pe căi lătrănice. Mai exact spus, ei, soțul, lucrează ca ospătar la Braseria Circului iar soția ajutoare de bufetiieră la toneta I din incinta circului. De fapt, familie unită, soțul a aranjat de așa manieră ca să lucreze în permanență ziua. Căci seara, cît puțin așa au crescut colegii săi de unitate, Gheorghe (nu știm cum i se mai spunea în intimitate) era sedus de spectacolele de circ. Hocus-pocus, și scoate prestidigitatorul dintr-o bucată de hîrtie o rață s-o mîncînc pe varză nu alta. Poate aici lui și soției sale ca și responsabilii tonetei, Gheorghita Neculea le-a venit ideea genială să devină și ei artiști lui „uite popa nu e popa!” E adevărat că au ales loc de spectacol nu arena inundată sub lumina reflectoarelor ci teigheaua sau mai exact spus obscuritatea de sub teighea. Seară de seară aici se vindeau cel puțin 400 de sandvișuri. Prestidigitatia era simplă ca orice

„idee mare”: în loc de 21 grame de șuncă presată, porția era redusă la mai puțin de jumătate. Afacerea avea o anumită paritate: jumătate lor, jumătate statului. Ca să nu fie jignită ca un reper-toriu prea sărăcăcios au mai descoperit (e adevărat că descoperiseră alții înaintea lor) numărul „uite apa-bea citronadă”. Adică jumătate

atît mai repede vor fi demas-cate astfel de cazuri incom-patibile cu normele morale, cu legile societății noastre socialiste. Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea sa din 19 iunie n.c. „sporierea rolului o-pinii publice în viața so-cială, creșterea vigilenței și combativității omnenilor muncii, dezvoltarea diferite-

mic au dovedit cu ușurință, în cazul relatat mai sus, ne-cinstea unor lucrători puși să servească cetățeni”. La in-ventarierea s-a mai descoperit în gestiunea Corinel-Ște-fania Toma o lipsă în valoare de 8.445 lei. E adevărat că a doua zi s-a grăbit să-i depu-nă. Numai că nu s-a prins. În schimb s-au prins toate furturile. S-a văzut printre

familia Toma și-a cumpărat un „Fiat” 600, și — din de-clarațiile ei — a „agoni-sii” prin sudarea frunții al-tora, cîte 5.000 lei pe 14 car-nete C.E.C.

Recentele hotărîri și măsuri inițiate de partid, discus-tate în Marea Adunare Na-țională au menirea de a în-tona principiile și normele etice socialiste, de a sancțio-na pe toți cei ce stădează prin modul lor de viață mana cetățenilor care trăiesc din muncă cinstită. Tot-odată ele asigură controlul provenienței veniturilor du-bioase, pentru că din nici un punct de vedere nu este ad-misibilă în socialism acapa-rarea fără efort, fără muncă a unor venituri provenite din munca altora. Societatea noastră pedepsește cu aspri-me mentalitatea acaparato-re a acelor care vor bani mulți pentru muncă puțină.

Revenind la cazul nostru, să vedem cum au fost pe-depsiți cei care au furat din buzunarul cetățenilor punînd

ȘT. I. GĂNESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Jonglerii sub teighea — la bufetul circului

ctronadă și jumătate apă. E adevărat, apă rece de la gheață. Dar riscurile meseriei au fost fatale. Se pare că mai multe persoane n-au fost atît de ușor sugestionabile și atunci au scris negru pe alb, în condica de reclama-ții: „atenție, aici, la circ (adică în hol!) se fură!” Reacție pe deplin îndreptă-tită. Cu cît vigilența opiniei publice va fi mai mare, cu

lar ferme de control obșteșc” coroborate cu „perfecțio-narea activității organelor noastre de justiție și de mi-litien” vor duce la „lichidarea unor asemenea surse de im-bogățire necinstită și mai ales a furtului și a delapidă-ri-lor din averea statului, pen-tru împiedicarea oricăru-i fel de inavuzire în afara muncii prestate în folosul societății”. Organele de control econo-

alte că profesia de bază a Corinel-Ștefania Toma era de desenatoare tehnică dar goana după trai ușor a adus-o în această postură. În furturile pe care le-a comi-s aie!, împreună cu res-ponsabila Gheorghita Ne-culea și cu ajutorul și în-curajarea soțului (nu știm de ce acesta continuă să rî-mînă în libertate și în plus ospătar la aceeași unitate?)

ISLAZ 1848

Dan Berindel

Revoluția de la 1848 din Țara Românească se înscrie ca un eveniment major în istoria neînțeleasă a țării noastre...

An în față o reproducere după o stampă din 1848. Reprezintă o seamă dintre fruntașii revoluției...

În unele stampe răspândite în acea vreme figurează, în centrul grupului, fruntașii revoluției...

Lipsește de aici Eudoxiu Golescu - Arăpău, figură energică, smerită, cu privire ascuțită...

1848 către Ion Ghica - a fost cea mai frumoasă și a-ia întâmplătoare a noastră...

Un grup guvernamental înainte-mergător. Și mai urma să amination de Bolintineanu, de Arista, de Iancu și înfrățitului poet al baricadelor, Ion Căbăleț...

Și cum acestea sînt numele din grupul fruntașilor pașoptiști, nume care au circulat și în legătură cu diverse variante ale guvernului provizoriu...

Așa după cum Elade a fost eroul zilei la întoarcerea de la Islaz și Craiova, încă capitala...

Cel mai mult membru al guvernului provizoriu s-a ocupat, cu o fervoare romantică, revoluției...

mai om, între alții mari și înfrățitului voitor de bine din călărie a numărului 1848 și, dacă nu mă înșel, întregul veac al XIX-lea...

UN GRUP GUVERNAMENTAL ÎNAINTE-MERGĂTOR

Dumitru Almaș

Cu o zi înainte, vodă fusese la cazarmă și poezie pe oțel să-l aplece tronul, și ostașii i-au zis că vor apăra constituția și l-au poțit și pe dinșul s-o primească...

Guvernul provizoriu nu era și nici nu putea fi unitar. Prin acești oameni s-au manifestat diversele curente și tendințe sociale-politice...

„Urșe tirania. Mă tem de anarhie.” În guvernul provizoriu Elade Rădulescu îndeplinea funcția de „locoșif al credinței”...

Nicolae Golescu, om sincer, educat de „mătușia Zoă”, în casa tatălui Dinicu Golescu, bătrîn și mare iubitor de libertate...

Acum, după un veac și două

ANUL REVOLUȚIONAR 1848 ÎN ȚARA ROMÂNESCĂ

VOIEVOD AL SETEI de Adrian Păunescu. Adie el? Ne naștem noi? Totuna l Bălcescu Nicolae se doborîndea calm, în ramă grea de nuc îl pune luna...

I. GHICA: NICU BĂLCESCU. Fragment. Peste puține zile după plecarea mea din București, făcîndu-se arestări, s-a precipitat izbucnirea revoluției...

Marile figuri ale revoluției românești de la 1848, unarăm considerate ca atare, au fost, în Țara Românească, Nicolae Bălcescu, C. A. Rosetti, Ion C. Brătianu, Al. G. Golescu (Arăpău), generalul Gh. Magheru...

deschisă de acesta împotriva episcopului maghiarilor Ioan Lemenci. În 1848 se stabilește la București unde intră în relații cu N. Bălcescu și devine unul din colaboratorii acestuia la Magazinul istoric pentru Dacia...

Vasile Netea Doctor în istorie. Acțiunea națională a celui de al patrulea revoluționar încadrat în acest pentagon, bănașul EFTIMIE MURGU, s-a desfășurat cu mult înainte de izbucnirea revoluției...

După lichidarea revoluției a fost condamnat la moarte prin spânzurătoare, dar în urma stăruințelor lui Simion Bărnuțiu și a lui Ioan Miculescu pedepsa capitală i se comută la 5 ani închisoare.

UN PENTAGON REVOLUȚIONAR

VASILE MĂLINESCU, CONSTANTIN ROMANU-VIVU, DIMITRIE BOLINTINEANU, EFTIMIE MURGU, EUDOXIU HURMUZAKI

SEMNAL

AVRAM IANCU

VASILE BĂRAN VALORIFICARE

Fire poetică, își imaginea viața ca pe o pădure uriașă din care tai, în fiecare zi, cite un copac.

altul și coroanele lor se învârtesc o dată cu blestemul: în fiecare zi, îți tai din viață un copac!

VERIFICARE

Ei, da, nimic mai adevărat, haina îl face pe om — reflectă el și colindă toate stările din centru și se duce și pe la margine și veni iarăși în centru, până găsi stoa care-i plăcu lui.

Și, se duce și la un magazin de fierărie și cumpără un ciocan.

Apoi căută un croitor. Și când pantalonii au fost gata le-a prins cureaua și vi-puștii din piele răsuțită și le-a mai lipit și niște eusoane cu inscripții în limba engleză, firește fără să știe că erau reclame pentru folosirea scuti-pătoarelor publice, iar, ca ultimă operație, și-a scos sub pat ciocanul și a bătut în stoftă 40 de tinte.

Și punându-și pe umeri o sacoșă triunghiulară cu avioane desenată ca să nu se pună omnia la îndoielă că n-a picat chiar atunci din „Sabana” se opri în fața unei oglinzi.

Sigur, sigur, haina îl face pe om, se convinge el și surse fericit.

PICĂTURA

Voia să scape din chinga oceanului; de fapt, se cam plătise și de liniștea și de

vulețul lui. Și nici nu mai vota să fie picătură. M-am cam săturat să fiu picătură cu alte picături, le mai dau și dracului, nu mai vreau să fiu picătură, ori ocean ori nimic, nu mai vreau să fiu picătură — a revoltat ea — și, de ce oama unu val, ajunsa plină la mal, a sărit pe nisip.

Și n-a mai fost.

Desene de DORIN DIMITRIU

UMOR • SATIRĂ • UMOR EXEMPLUL CONCRET NU A VRUT SA SE NASCĂ

Nu știu exact prin ce împrejurare, Vasile Rutinatul a fost numit șef, un șef mai mic, la o instituție culturală să se ocupe de problema conferințelor pentru tineret. Trebuie să știți că există o mare diferență între conferințele pentru tineret și cele pentru vîrstnici. De pildă, dacă faci o conferință despre trițoai și vrei să fie pentru tineret e absolut necesar să spui cuvîntul tînr, tînră, tînerțe, tîneret, cel puțin o dată în frază fie că e vorba de șanț, porumb, apă. Adică mai clar trebuie să spui: „Tinerii cooperatori au săpat un tînr șanț pe care apa alăergă tînerște, spre tinerii porumbi care au crescut de 75 de cm.”

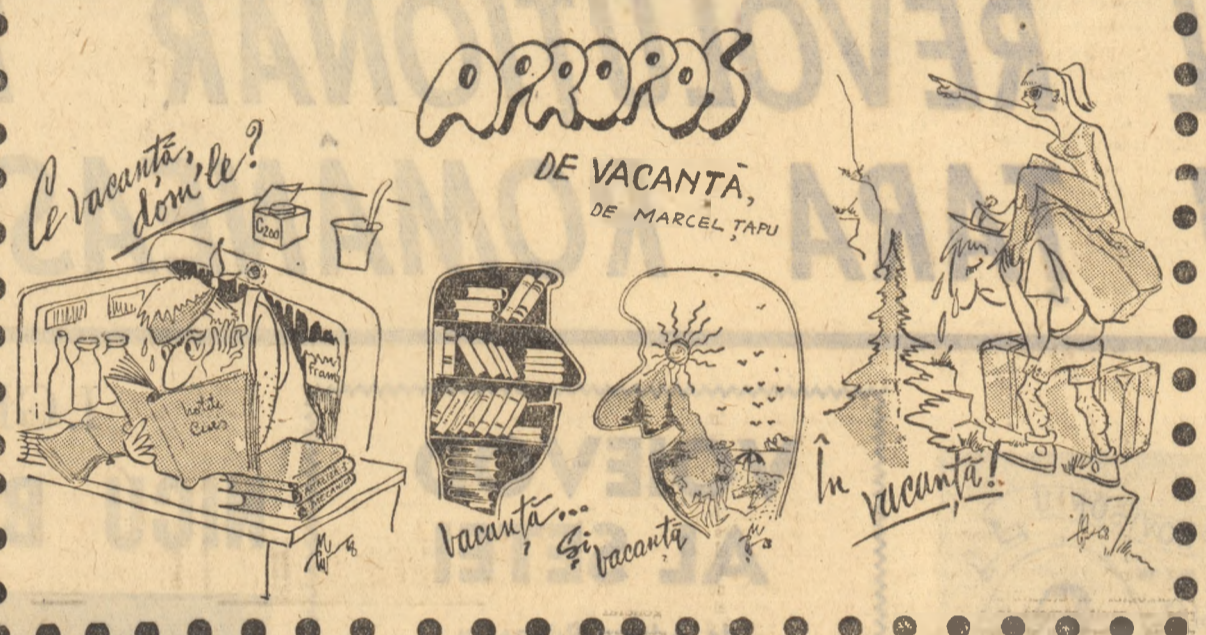
Rutinatul nu e la prima conferință scrisă în viața lui. Iei de pildă, două zile, unul central și unul local, un manual și... o frază de colo, una de dincolo, gata conferința. Dar „industria” constă în a o adaptă la comuna, satul, ceteșoria de oameni în fața cărora prezintă materialul. Și aici Vasile Rutinatul are specialitatea lui. „Concretul” îl pui ori la început ca să „scoți ochii” ori la sfîrșit ca auditoriilor să aibă impresia că ai studiat problema la fața locului. În nici un caz la mijloc, că ești pierdut. Ei, și apoi, urmează informarea forurilor superioare despre acțiunea respectivă. Totul e cum pui problema. Nu se spune pentru nimic în lume: „sute de tineri au ascultat conferința...” ci: „un numeros public a urmărit cu viu interes...” E o diferență între „sute” și „numeros”. Sfîrșitul informării trebuie neapărat încheiat astfel: „In sală a fost un entuziasm de nedescris, motiv pentru care încheiem aici informarea noastră.”

Ca de obicei, în ziua aceea tovarășul Vasile Rutinatul a venit la slujbă cu 15 minute mai devreme; pentru organizarea locului de muncă. N-a avut el timp să-l prea organizeze că a venit Ilie Teren. „Au dat telefon cine din comuna Gogoșari; vor să organizeze o serbare cîmpenească și au vrea o conferință despre creșterea animalelor”. „De ce cîmpenească tovarășe, de ce? Nu avem cîmin cultural, cu stație de amplificare, cu lumină electrică? Ce, sintem lupți să stîm în pădure? De-o vîlăj întreagă în conferințe și nu-mai în sală. S-au găsit ei și atunci am pus în conferință acest exemplu concret cu marile lui implicații sociale. Ce s-ar întimpla dacă un milion de tineri s-ar îndrăgosti de un milion de fete fără ca ele să știe? Înseamnă că un milion de tineri ar suferi. Suferind

deci ar munci prost, sau s-ar gîndi două ore la fetele respective. Ei, și atunci nu s-ar pierde două milioane de ore din timpul afectat producției? Fata a înțeles și... a țesut din sală. Deci te duci, și îmi dai telefon”. După citeva ore telefonul sînd, Ilie aflase că tînrul îngrijește 9 vaci care dau lapte mult, sînt grase, frumoase și că una va face peste citeva zile un vițel. „Ei, asta e noul tovarășe Ilie: vițelul! Deci în conferință vom spune în final: „Una din vaci a făcut un vițel de toată frumusețea, care sपोरेște cu unul numărul animalelor cooperative. Deci ai sarcină să stai acolo pînă se naște vițelul”. A trecut o zi, două, vaca nu avea de gînd să concretizeze exemplul din conferință, chiar dacă bietul Ilie dormea în grajd. În fiecare zi Vasile Rutinatul dădea telefon la Ilie: „Ce faci mai frate, ce e vineri și duminică trebuie să fii în conferința!” „Ce să fac, tovarășe, animalul acesta e încăpățînat ca o vacă”. „Te interesează tovarășe, pînă simțită vaca trebuie să facă vițelul, altfel stîm noi de vorbă...”

Duminică dimineața Ilie a cerut medicului veterinar să facă vacii un examen medical. Apoi l-a telefonat tovarășul Vasile: „Tovarășe Vasile, ce ne fîcem? Vacă nu are vițel, a fost o eroare”. „Amină serbarea tovarășe pentru la toamnă, că eu nu renunț nici mort la exemplul!”

GH. NEAGU

POST SCRIPTUM LA...

vară a unor pulpe de căprioară ruminente la jar și a unor pocale pline cu vin de Burgundia, prietenii răposatului multisoț dădură glas punctului lor de vedere.

— Da, poate că Barbă a exagerat nițel, cuvîntul Dagobert, cel mai bătrîn dintre ei. Dacă a văzut că primele

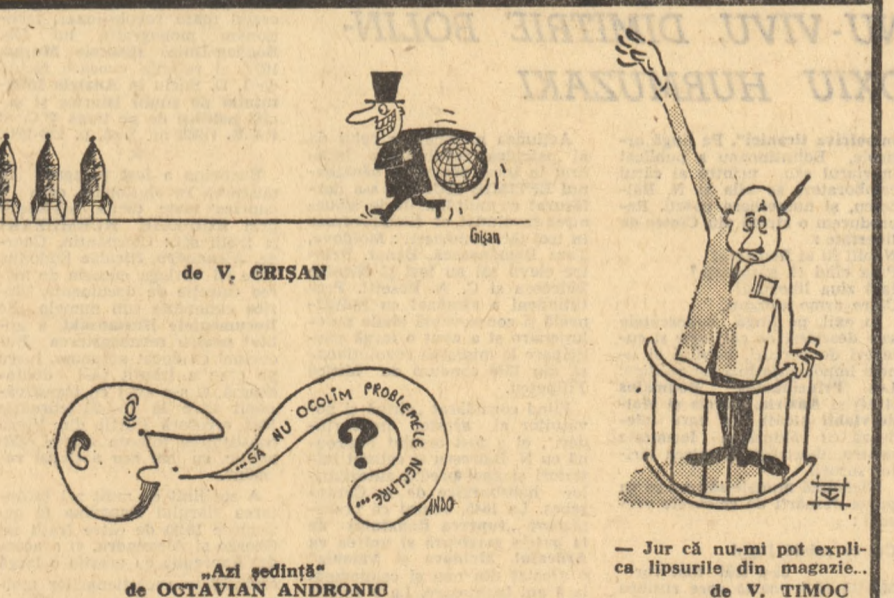
cent. Cine le-a pus pe mîncătoarele alea de femei să-și vîră nasul unde nu le fierbe oala? Fata! Le-a fost propria lor indiscreție, nu așa-zisa lui cruzime. Ce să fi făcut el? Să le fi lăsat să cotrobădesc prin camera secretă? Gîndiți-vă, o, nobilii seniori, la generațiile ce ne vor urma. Dacă dăm dovadă de o condamnabilă sălbăcitate, strădrăstrănepeții noștri ne vor biestema peste vacuri, atunci cînd nevestele le vor scoțoi prin portofele, în căutare de fotografii și bi lețele dulci. Nu, orice s-ar spune, Barbison a fost un demn apărător al onoarei noastre virile.

BARBĂ ALBASTRĂ de NICOLAE MINEI

trei-patru marlașe tes prost, n-ar fi trebuit să insiste și atunci... — Să-mi fie cu terțădune, cînsitite Dagobert, dar nu sînt de acord cu tine, îl intrerupsa Roderig. De ce să se fi dar hă-tus atît de repede? Cît trăiește, omul trebuie să încerce. Mai ales în materie de căsătorie. Căci spre deosebire de nevesta, încercarea moarte n-are.

rimen. Dar în cazul de față, bubă e alta. Bunul nostru Barbă a plătit cu viața ticul lui nervos de a-și omări soțitile. Pedeaș mare, pentru o vînd mică. — Ce fel de vînd? se întrebă Matamor, care era prieten din copilărie cu defunctul. Cum îndrăznești să-l reproșezi ceva? Barbison — dragul de el! — a murit îno-

— Da, da, veleară ceilalți în cor! Bărbatul e bărbat și femeia trebuie să-l știe de frică. „Înainte de a încheia, un post-scriptum la post-scriptum. În primul rînd, venimurile barbare, evocate în vîndurile de mai sus, au apus de mult. În al doilea rînd, fiind vorba despre un basm, neversosimilul nu trebuie să mire pe nimeni. Am adus aceste precizări, deoarece discuția dintre prietenii lui Barbă Albastră a putea joacă pe bărbății de azi, printre care nici unul — dar absolut nici unul! — nu-și mai închipuie că femeia trebuie să-l știe de frică și nu mai ridică la ea decît priviri pline de dragoste.

— Jur că nu-mi pot explica lipsurile din magazie... de V. TIMOC

— Val, George, ce material draguț! de G. BADEA

CAPITOLUL VI

MOTTO: (Din parțitura „Aurul Rhinului” de Richard Wagner) Intre profesor și asistent domnea, de citeva săptămîni, o stare de tensiune surdă. E interesant de notat că nici Katta și nici Strophea nu-și mai aduceau amînt, cu precizie, care fuseseră motivele inițiale ale încercării. În schimb, erau amîndoi decisi, fără a-o declara fițit, să pună capăt colaborării lor. Strophea, care lucra în casa maestrului, la mînsardă, hotărî să se mute. Luă, în consecință, și măsuri concrete: dădu la ziar un anunț: „Vînd lucruri fără valoare la preț convenabil!”, iar savantul nu sînt alint: „cedez apartament patru camere central, contra o odăie la periferie”. După care, alit maestrul citi și discipolul său, mulțumit de a fi pus capăt unei situații insuportabile, își concentră atenția asupra lucrărilor în curs: Strophea, cercetări asupra arhitectonicii contemporane în care demonstra că odăile moderne au un cubaj insuficient, nu Hîndcă plafonul e prea jos, că Hîndcă dărușumata e plasată prea sus, iar Katta: „Contribuții la dezvoltarea muzicii de avangardă”, studiu asupra cîrului refuza să dea orice amîntune. Și totuși, într-o seară, în camera de lucru a profesorului, Strophea îl sili să se explice. Așezat într-un fotoliu, Katta asculta fascinat, în fața unui patefon „Columbia” tip 1932, o placă ce se învîrtea într-o încercare absolută, fără ca scul s-o atingă. Liniștea era desăvîrșită, iar plăcerea savantului, satisfactia lui estetică, sînt de evidentă. Încît profesorul își călăcă pe inimă și, în pofida pactului semnat de sine însuși de a rupe cu Strophea orice conlucrare, trecu la mîrturisiri: — Dragă Strophea — cînd începea astfel era semnul unei desconsiderări suverane — să te întreb, în prealabil ceva: ai studiat de acustică? Evident, nu. — Va trebui, deci, să-ți dau cîteva detalii pe care le cunoșci și a-nalifabeti. Sînti care e domeniul muzicii? — Lumea sunetelor, îndrăznii, sufocat de emoții, asistentul! — Pînă aici merge, concedă plicisist Katta. Dar despre ce sunete e vorba, te-ai întrebă? — Sunetele pe care le percepe urechea omenească.

Aventurile profesorului KATTA și ale asistentului său STROPHEA de AUREL BARANGA

— Nici acest răspuns nu te descalifică: sunetele pe care le percepe urechea umană. Ei, bine, de aici înainte fă un efort de atenție. Știi că alit în registrul de sus, al aculelor, citi și în cel de jos, al notelor grave, există o infinitate de sunete pe care urechea umană nu le aude, deci ele există în natură, și pe care nici o ureche nu le poate înregistra. Văd sala de concert în care se vor executa vîltoarele simfonii. Intră în scenă muzicanții, dar fără instrumente. Nu există pupitre și nici un fel de partituri. Dirijorul ridică bagheta și nu se aude nimic. În sală domnește o liniște de ca'deală. O liniște de început de lume, în care fiecare om, fiecare ascultător, aude, liber, ce vrea, în funcție de imaginația lui particulară. Iți dai seama ce revoluție, Strophea? — Da, maestre. — Nu-ți dai seama. Hîndcă alitminteri ai fi realizat încă ceva: va fi prima muzică, cea dintîi în istorie, care va reuni în sălile de spectacol, deopotrivă, pe melomani și surdo-muți! — Și zicîndu-ți acest lucru, încredințat că Strophea n-a înțeles nimic, Katta învîrți manivela patefonului, discul începu să se învîrtească și fără ca acul să atingă placă, în tăcerea pioasă care se lăsa, profesorul gustă, nebulburat, marile voluptăți ale unei arte, poate cea mai nouă din cite au fost vreedată gîndite și visate de mințea vesnic scoarțită a omului. La sfîrșit, cînd discul se opri obosit, Strophea îndrăzni să întrebe sfîșiat de toate stăile: — Și cum vă gîndiți să intitulați această muzică, maestre? Muzica nouă? — As! Muzica Muta! După care, savantul se închise în sine cu cheia unei muzici cunoscută exclusiv de el. (Va urma)

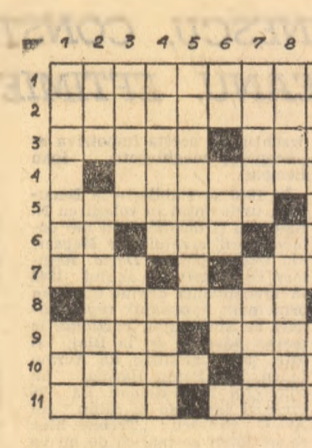
Gardianul observă un om făcînd baie în rîu și îi spune: — N-ai văzut panteră? Este interesant să vă scîldăți aici! Celălalt, cu greu reușite, să-l răspundă: — Eu nu înot. Mă înec! — Ah, bine, răspunde gardianul. Dar atunci fă-o mai repede... Întrînd în birou, un funcționar se întîlneste cu patronul său. — Ai întîrziat 2 ore. Aveți o cauză?

ANEC-DOTE

— Da, Aștept un oopli! — Ah! Bravo... Pe cînd?... — Peste nouă luni. I-au trebuit 3 zile pentru a leși din camera, 4 zile pentru a cobori scara 2 și jumătate pentru a traversa vestibulul și 5 zile pentru a ajunge la gardul grădini. Tocmai țesea în strădă cînd deodată casa se prăbușise cu zgomot. Oii spune meloul. Crep... că am fugit la timp...

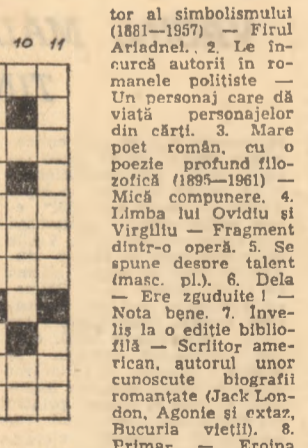
JOCURI DISTRACTIVE

Din cărți

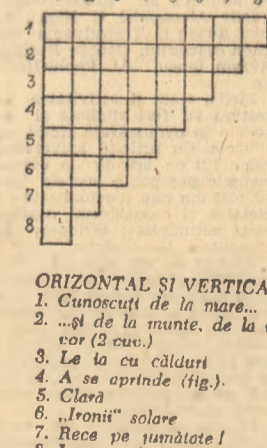
ORIZONTAL: 1. Are toate cărțile la dispoziție. 2. Centinon dispărut, care a inspirat titlul a numeroase volume. 3. Negura. — Preoteasa Oracolului din Delfi, despre care se spune că era o maestră a formulărilor echivoce. 4. Băiet inspirat dînt-o poveste populară germană. 5. Plăsurile „Mioriței”. — „pe un balsamoor”, pleșă de lună succes. 6. Cămășa Costonezu. — L-a făcut celebru pe măgarul lui Apuleius — London. 7. Conducător (inv.). — „Bani!” de Emil Zola (sing.). 8. Îndemnul erorilor pozitivi. 9. Albasturul poezilor — Ac cu gă-mălie. 10. Optimist, întăritor — Eroiină ontologică despre care legenda spune că și-a pierdut toți cel șapte copii, simbolul mamei îndurate. 11. Muzică, teatru, poezie — Urmează după intriți. VERTICAL: 1. Poet român, promo-

Triunghi estival

ORIZONTAL ȘI VERTICAL: 1. Cunoscut și de la mare... 2. ...și de la munte, de la țec (2 cuv.). 3. Le la cu căldură. 4. A se aprinde (fig.). 5. Clavă. 6. „Ironii” solare. 7. Recept pe jumătate! 8. Încăput de înșolății!

Triverb cu critică (8-1-4)

TOMA MICHINICI

